

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

II. De seditione orta Alexandriae, & quomodo interfectus sit Georgius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

CAPUT II.

Κεφ. 6.

De seditione orta Alexandria, & quomodo interfecit Georgius.

Πειρ̄ ἦν̄ ἐν̄ Ἀλεξανδρείῃ ἡρομένης σαβίως, ἐπέμεινε Γεώργιον ἀγγέλον.

Nunc transeamus ad ea commemoranda, quæ per idem tempus in Ecclesiis gesta sunt. Igitur in magna illa Alexandrinorum civitate, orta est seditio hujusmodi ex causa. Locus erat in urbe jam inde à prisicis temporibus vacuus ac neglectus, ac multa sordium colluvierefertus, in quo Gentiles Mithræ mysteria peragentes, immolare homines consueverant. Hunc tanquam vacuum ac desertum, Constantius Ecclesiæ Alexandrinorum jam antea donaverat. Georgius vero cum Ecclesiam in eo loco ædificare vellet, repurgari eum jussit. Quod dum fieret, adytum repertum est immensæ altitudinis, in quo mysteria Gentilium erant recondita: complures scilicet hominum calvariæ, juvenum pariter ac seniorum, qui olim macrati esse dicebantur, tunc cum Gentiles divinatione quæ per extorion inspectionem fit, uterentur, & magica sacrificia ad animas incantandas peragerent. His igitur in adyto templi Mithræ repertis, Christiani dederunt operam, ut Gentilium mysteria palam omnibus spectanda ad ludibrium exponerentur. Statimque circumferre ea per civitatem cœperunt, nudas hominum calvas multitudini ostentantes. At Pagani qui erant Alexandria, cum id cernebant, opprobrium non ferentes, ira exarserunt: & quodcumque obvium erat viceteli arrepto, contra Christianos impetum fecere, multosque eorum vario mortis genere extinxere. Alios enim gladiis, alios fustibus, alios lapidibus necarunt. Nonnullos funibus strangularunt: quosdam etiam cruci affixerunt, hoc genere supplicii eos de industria afficientes ad sacræ crucis contumeliam. Plurimos verò diversis vulneribus sauciarunt. Atque, ut in ejusmodi tumultibus fieri solet, ne proximis quidem parcebant. Sed amicus amicum, frater fratrem, parentes filios percutiebant, & in eadem mutuum tuebant. Itaque Christiani à repurgando Mithræ templo destiterunt. Gentiles vero Georgium ab Ecclesia abstractum & ad camelum alligatum, tra-

ΑΥΤΙΣ ἢ ἦν̄ πρὸς τὰς ἐκκλησίας ἰσχυρὸν αὐτὸν ἡρωμένων χρόνων μνήμων ποιήμεθα κτ̄ τὴν μεγάλην ἀλεξανδρεῖαν πόλιν, σιωπῆσιν ἡραχὴν ἡμέρας ἕξ αἰτίας τοιαύτης. Τότε ἦν̄ ἐν̄ τῇ πόλει, ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων ἔρημος καὶ ἡμελημένη, συρφετὴ τῶν γέμων πολλῆ, ἐν̄ ᾧ οἱ Ἕλληνες τὸ παλαιὸν τῶν μίθρα τελετῶν ποιῶντες, ἀνθρώπους καὶ ζῴων τετόν κωνσάντων ὡς χολαίων, ἠδὲ ἀσθενέστερον τῇ ἀλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ προσκεκυρώκει Γεώργιον ἢ βελόμην ἐν̄ αὐτῷ ἐκλήθειον οἶκον καθασκιδιάσαι, ἀνακαθάρθῃναι κελεύει τὸν τόπον καὶ δὴ καθαιρέσθαι, ἀδύτῳ ἤνυρτε κτ̄ βλάβης πολλῆ, ἐν̄ ᾧ τῶν μυστήρια τῶν Ἑλλήνων ἐκέρυθη ταῦτα ἢ κερνία ἀνθρώπων πολλὰ, νέων τε καὶ παλαιῶν, ἐς λόγον καλεῖται πάλαι ἀναρεῖσθαι ὅτε ταῖς διασπάστων μαυρίαις ἐχρῶντο Ἕλληνες, καὶ μαγικὰς ἐτέλεον θυσίας, καὶ μαγανεύοντες τὰς ψυχὰς οἱ ἐν̄ χριστιανισμῷ ταῦτα εὐρήσιν ἐν̄ τῷ ἀδύτῳ ἔμεινεν, ἀπὸ δὴν ἔθεντο πᾶσιν ἐν̄ τῷ φανερῷ γελῶσα δὲ ξαυτὰ ἑλλήνων μυστήρια ἕξ ἐπὶ ὀμπδον ἢ θυς, γυμνὰ τῷ δήμῳ τὰ κερνία δεικνύοντες ταῦτα ὁρῶντες οἱ κτ̄ ἀλεξανδρεῖαν ἑλλήνων καὶ μὴ φέρουσι τὸ τε πρᾶγμα ἔποιεῖσαν, εἰς ὄργην ἕξ ἄπτον ἢ καὶ πᾶν τὸ ἀσθενέστον ὄπλον ποιήσαντες, ὡρμησαν κτ̄ τῶν χριστιανῶν, καὶ διαπάσης ἑπὶ ἐκλήθης ἀνείλον τῶν ἑλλήνων ἢ λίθοις ἀπέκλειαν ἄλλες δὲ χρονοῖς ἀπὸ πνιξαν πρὸς ἢ αὐτῶν καὶ ἐσαύρωσαν, ἐν̄ ἔβρει τῆ σαυρῆ τῆτον ἐπάγοντες τὸν θεῖον τὸν τῆς ἢ πνιξίως, τραυματίας ἐποίησαν τῆ τε ἢ, οἷα ἐν̄ τοῖς τοιαύτοις φιλεῖ γίνεσθαι, ἐδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέχοντο ἀλλὰ καὶ φίλον ἔχον ἐπληξε, καὶ ἀδελφὸς ἀδελφόν, ἐν̄ γὰρ παῖδας, καὶ ἀλλήλων πρὸς φόνον ὡρμησαν διὸ καὶ οἱ χριστιανοὶ τῆ ἐκκαθαίρειν τὸν μίθρα ἔπαυσαν ὅ οἱ τὸν γεώργιον τῆς ἐκκλησίας ἐκσύραντες, καμῆλω τε ἀσθενέστον

τες, και απαράζαντες, συν αυτη κατέ- A
καυσαν
A tumque ac dilaceratum, simul cum ipsa
camelo incenderunt.

Κεφ. γ΄.

C A P. III.

ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ γεωργίᾳ χαλεπήσει ἀναίρει, δι
ἐπιστολῆς τῆς ἀλεξανδρίων καθήλατο

Quomodo Imperator ob eadem Georgii in-
dignatus, Alexandrinos per episto-
lam objurgavit.

ΕΠΙ μὲν ἐν τῷ γεωργίᾳ ἀναίρεισει χαλεπή-
νας ὁ βασιλεὺς, δι' ἐπιστολῆς τῆς ἀλε-
ξανδρίων δῆμῳ καθήλατο λόγῳ ὃ διεδό-
θη, ὡς ταῦτα εἰς γεωργίῳ ἔδρασαν οἱ δι'
ἀθανάσιον ἀπεχθῶς ἐχούσης πρὸς αὐτόν ἐπὶ
τῆς γῆς μαμυρῆς τῶς μισῆσας ἐν ταῖς σάσεσιν
συνεπιπέδα τῶς ἀδικῶσιν ἡμῶν τοῖς βα-
σιλείῳ ἐπιστολῆς τῆς δῆμῳ μᾶλλον, ἡ χριστι-
νοῖς ἐγκαλεῖ ἐφάνη δὲ γεωργίῳ, καὶ πρὸς
τὸν κῆ μέτα ταῦτα βαρὺς γεγονὼς ἡ ὀχλη-
ρὸς τοῖς πᾶσι καὶ διατέτο ἔξεκαυθη εἰς
φιλονεικίαν τὰ πᾶσι ὅπ δὲ τῶ δῆμῳ
μᾶλλον ἐγκαλεῖ, αὐτῆς ἐπάκεε τῶς ἐπι-
στολῆς

AT Imperator eadem Georgii mo-
lestè ferens, populum Alexantri-
num per epistolam corripuit. Fama por-
to in vulgus sparsa est, hæc adversus Ge-
orgium admiffa esse ab iis, qui Athanasii
causâ illum odio prosequerantur. Ego
viero sic existimo, eos qui odio atq; ini-
micitia ducuntur, plerumque in feditio-
nibus adjungi solere iis, qui adversus ini-
quos homines impetum faciunt. Ipsa
certe Imperatoris epistola plebem poti-
us infimulat quàm Christianos. Cete-
rum Georgius, & tunc temporis, & an-
tea, gravis omnibus ac molestus fuisse
videbatur. Eamque ob causam tumultus
& contentio multitudinis adversus
illum exarsit. Quod autem Imperator,
ut dixi, plebem infimulet, ex ipsa epi-
stola licet cognoscere.

Κυσαρτίτωρ καῖσαρ Ἰουλιανὸς, μέγιστος, σε-
βαστός, ἀλεξανδρίων τῶ δῆμῳ.

Imperator Caesar Julianus Maximus
Augustus populo Alexandrinorum.

Εἰ μὴ τὸν ἀλέξανδρον τὸν οἰκιστὴν ὑμῶν,
καὶ πρὸς γετέτε, τὸν θεὸν τὸν μέγαν, τὸν
ἀνώτατον σάραπιν αἰδέειδε, τῶ κοινῶ
γὰν ὑμᾶς καὶ ἀνθρώπινε καὶ πρέπον-
τος, πῶς ἐδάει εἰσηλθε λόγῳ πρὸς δῆσω
ὃ ὅπ καὶ ἡμῶν, ἐς οἱ θεοὶ πάντες, ἐν πρώ-
τοις ὃ ὁ μέγας σάραπιν, ἀρχὴν ἐδικαίωσαν
τῆς οἰκῆς ὑμῶν οἷς πρέπον ἦν τῶ πρὸς τῶ
ἠδικηκότων ὑμᾶς φυλάξαι διάγνωσιν ἀλλ'
ὀργὴν τυχόν ἴσως ὑμᾶς ἐξήπάτησε καὶ θυ-
μὸς, ὅσπερ ἐν εἴθε τα δεινὰ πρᾶξεν, τὰς
φρένας μετέκτισας· εἴτα τῆς ὀρμῆς ἀναεῖ-
λαβες, τῆς πρᾶξεν βεβαδὸς μῆτις κα-
λῶς ὑπερῶν ἐπηγάγε τῶ πρᾶξεν ἔσθ'
ἠγνώθη δῆμῳ ὅπτες τολμήσατε ταῦτα,
ἐφ' οἷς ἐκείνε ἐμισήσατε δικαίως· εἴπατε
γὰρ μοι πρὸς τῶ σαράπιν, ὡς ἐπὶ ποίων
ἀδικημάτων ἐχαλεπήσατε γεωργίῳ τὸν μα-
καριώτατον κωνσταντῖνον ἐρεῖτε δῆπεθεν, ὅπ
καθ' ὑμῶν παρώξωεν· εἴτα εἰσήγαγρον εἰς
τὴν ἰερὰν πόλιν ἐρξέλοπεδον καὶ κατέλαβεν
ὁ βασιλεὺς τῶ αἰγυπτῆς τὸ ἀνώτατον τῶ θεῶ
τέμενον, ὅπου σὺλῆσας ἐκείθεν εἰκόνας, καὶ

Si Alexandri conditoris urbis vestrae,
& quo majus est, si Dei magni, san-
ctissimi Serapidis nulla vos tangit reve-
rentia, at quomodo communis naturæ,
& humanitatis ac decori vos cepit obli-
vio? addo etiam nostri, quibus tum
omnes Dii, tum præcipue magnus ille
Serapis imperium orbis terrarum adju-
dicarunt. Quibus certe æquum erat
ut judicium de iis qui vos injuriâ affe-
cerant reservaretis. Sed fortasse ira
vos decepit ac furor: qui quidem ubi
mentem exturbavit, atrocissima quæ-
que perpetrare solet. Verum post-
hæc represso impetu, iis quæ subito
à vobis bene consulta fuerant, ini-
quum facinus subjecistis. Neque veriti
estis vos plebeji, ea committere,
propter quæ illos merito odistis. Enim-
vero dicite mihi, quæso, per Serapim,
quas ob injurias adversus Georgium
commoti sitis. Dicetis omnino, eo
quod beatæ recordationis Constantium
contra vos excitaverat. Deinde quòd
exercitum in sacram urbem induxerit,
& Rex Egypti sanctissimum Dei tem-
plum occupavit, & imagines ac do-

